

Rouvoet

kabinetsbesluit niet meer aanwezig kan worden geacht.

□

Staatssecretaris **Schmitz**: Voorzitter! Wij praten hier over het lot van mensen. Ik vind het lastig dat wij dit in telegramstijl moeten afdoen, maar het is niet anders.

Ik heb bedoeld aan te geven dat in het kader van artikel 26 iedere individuele zaak afzonderlijk wordt bekeken, met de voorgeschiedenis, met de grondslag die aanwezig is, en met het perspectief op uitzetting of terugzending. Hierbij moet onderscheid worden gemaakt met degenen die zuiver in bewaring zijn genomen. Zij vallen onder het commune strafrecht als zij daarin zitten op grond van criminele feiten. Als bij de noodzaak tot uitzetting ook criminele antecedenten aanwezig zijn, is dat wel degelijk een reden om de betrokkene in bewaring te stellen. Ik heb uitdrukkelijk gezegd dat er geen nieuwe zaken meer zijn van mensen die uitsluitend voor uitzetting in bewaring moeten worden genomen, behoudens het feit dat men mogelijk naar een derde land kan vertrekken of dat er twijfel en gebrek aan medewerking is omtrent het vaststellen van de identiteit, zoals in een van de onderhavige gevallen.

Over de voorgeschiedenis heeft de heer Rouvoet volstrekt gelijk. Wij hebben dan ook onmiddellijk gehandeld na het debat van 4 november. Wij gaan zeer zorgvuldig de mensen na die nu in bewaring zitten en uiteraard de mensen die eventueel in bewaring moeten worden genomen, nogmaals: volgens een zeer individuele toets.

□

De heer **Middel** (PvdA): Voorzitter! Het antwoord van de staatssecretaris is op zich helder, maar toch is mij een aantal zaken niet duidelijk. Hebben de betrokken Iraniërs niet meteen op het moment dat de beleidswijziging bekend werd, actie ondernomen en om opheffing van de bewaring gevraagd?

De staatssecretaris zei net dat een van de redenen voor inbewaringstelling de onbekendheid met de identiteit is. Ter Apel zit vol met mensen van wie de identiteit nog moet worden vastgesteld. Dit kan aanleiding zijn tot de conclusie dat

inbewaringstelling op deze grond niet nodig is. Men kan dan gewoon naar een verwijdercentrum of een asielzoekerscentrum. Omdat het om heel weinig mensen gaat, kan de capaciteit geen enkel probleem zijn, want er is voor hen ruimte genoeg op een andere plaats, waar zij evengoed kunnen verkeren.

□

Staatssecretaris **Schmitz**: Voorzitter! Ik heb de informatie niet voorhanden of de betrokkenen zelf initiatief hebben genomen om de bewaring op te heffen. Van de vier is slechts in één geval opheffing direct aan de orde. In de andere gevallen is het zoals ik net heb meegedeeld.

De heer Middel heeft er gelijk in dat vreemdelingenbewaring niet bij voorbaat noodzakelijk is wanneer het uitsluitend om vaststelling van de identiteit gaat. Ik heb begrepen dat dit nu in één geval opgaat. Vervolgens komt de vraag aan de orde op welke wijze men heeft meegewerkt. In het algemeen merk ik op dat mij bij opschorting van de terugkeermogelijkheden vreemdelingenbewaring een middel lijkt dat uitsluitend moet worden toegepast als het echt niet anders kan.

Regeling van werkzaamheden

□

De **voorzitter**: Ik stel voor, donderdag na de middagpauze te beslissen over het voorstel van de fractie van de VVD, de wens te kennen te geven dat de voorgenomen oprichting van het waarborgfonds zorgsector een voorafgaande machtiging bij wet behoeft.

Daartoe wordt besloten.

De **voorzitter**: Het woord is aan de heer Rosenmöller.

De heer **Rosenmöller** (GroenLinks): Voorzitter! Eind vorige week meldde een aantal kranten dat er een rapport van het Centraal planbureau in de pijplijn zit dat nogal kritisch zou zijn over de loonkostensubsidies die minister Melkert beschikbaar heeft gesteld om langdurig werklozen aan de slag te helpen. Die loonkostensubsidies zouden onvoldoende terecht komen bij de mensen voor wie ze bedoeld zijn.

Voorzitter! Wij zouden graag via u de regering – ik kijk haar zo ongeveer in de ogen – willen vragen te bevorderen dat dit rapport van het Centraal planbureau, inclusief een reactie van het kabinet, vóór de behandeling van de begroting bij de Kamer zou kunnen zijn. Ik stel die vraag mede tegen de achtergrond van het feit dat wij schriftelijke vragen hebben kunnen stellen, maar dat de regering daar stelt dat dit in december komt. Vandaar dat ik nog eens met de nodige urgentie via u dat verzoek in de richting van de regering zou willen doen.

De **voorzitter**: Ik zie alleen maar collega's ja knikken, ter bevestiging van het verzoek.

Ik stel voor, het stenogram van dit deel van de vergadering door te geleiden naar het kabinet.

Daartoe wordt besloten.

De **voorzitter**: Het woord is aan de heer Reitsma.

De heer **Reitsma** (CDA): Voorzitter! De minister van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij heeft een brief naar de Kamer gestuurd over een motie die hier, in de Tweede Kamer, is aanvaard, ertoe strekkende een onderzoekslocatie te Haren open te houden. De minister heeft in de brief geschreven dat hij de motie niet wenst uit te voeren. Mijn fractie heeft daarom behoefte om deze brief plenair op de agenda te plaatsen.

De heer **Ter Veer** (D66): Mijnheer de voorzitter! Ik dacht begrepen te hebben dat er een korte heropening van de begrotingsbehandeling zou komen en dat wij in die zin in de procedurevergadering van de vaste commissie voor Landbouw, Natuurbeheer en Visserij erover hadden besloten, ook in aanwezigheid van iemand van de fractie van het CDA, maar die zie ik nu nee schudden. In ieder geval was dat wel onze bedoeling en is dit dus ook mijn voorstel bij dezen.

De heer **Woltjer** (PvdA): Mijnheer de voorzitter! Ik zou mij graag willen aansluiten bij wat collega Ter Veer al heeft gezegd. Het is inderdaad de bedoeling – ik had er nog even overleg met u over willen voeren – om het debat over de landbouw-begroting nog even kort te heropenen.

Voorzitter

nen. Dan zou ook deze brief aan de orde kunnen komen.

Mevrouw **Van Ardenne-van der Hoeven** (CDA): Voorzitter! Er is bij nader inzien binnen de vaste commissie voor Landbouw, Natuurbeheer en Visserij besloten om die twee thema's los te koppelen. We kunnen ze na elkaar behandelen, maar wij hebben toch gemeend om het onderwerp AB-DLO naar voren te halen en niet te wachten op de heropening.

De heer **Reitsma** (CDA): Voorzitter! Het lijkt mij correct weergegeven wat mevrouw Van Ardenne zegt. Dat is ook een nader besluit in de vaste commissie geweest. Bovendien betreft dit een verslag van een algemeen overleg dat losstond van de begroting. Het lijkt me ook redelijk dat het onderwerp los behandeld wordt van de begroting, omdat een aantal fracties in de situatie zit dat zij bij de behandeling van de begroting van Landbouw geen spreekwoord meer hebben en dan zouden zij überhaupt hier niet over kunnen spreken. Maar het hoort ook niet bij de begroting.

De **voorzitter**: De vraag is nu even, wat te doen. Er is blijkbaar een verschillende interpretatie van datgene wat in de procedurevergadering LNV besproken is. Zou het onder de huidige omstandigheden niet het beste zijn het even terug te verwijzen naar de vaste commissie, om dan morgen bij de regeling de zaken af te concluderen?

Mevrouw **Van Ardenne-van der Hoeven** (CDA): Voorzitter! Nader beraad aan deze kant levert op dat we het inderdaad kunnen aanpakken zoals de heer Reitsma dit voorstelt. Deze zaak is in de laatste procedurevergadering afgeconcludeerd.

De **voorzitter**: Als dat het geval is – de besluitvorming in dit huis gaat soms zeer snel – rest mij niet anders dan te concluderen dat ik een gaatje moet zoeken in de agenda om dit erop te plaatsen. Het aantal gaatjes is echter gering en de omvang van de gaatjes is ook gering, maar ik zal mijn best doen.

Aan de orde is de **herstemming over een motie**, ingediend tijdens het debat over het **organisch psychosyndroom**, te weten:
- de motie-Poppe over een algemene vervangingsplicht van organische oplosmiddelen (25720, nr. 4).

(Zie vergaderingen van 5 en 11 november 1997.)

De **voorzitter**: Ik constateer, dat de aanwezige leden van de fracties van GroenLinks, de SP, de PvdA, D66, het GPV, de SGP, de groep-Nijpels, de Unie 55+ en het lid Hendriks voor deze motie hebben gestemd en die van de overige fracties ertegen, zodat zij is aangenomen.

De heer **Marijnissen** (SP): Voorzitter! Ik wil de staatssecretaris, ook in verband met de motie-Middel die is aangenomen, vragen wat zijn reactie is op deze uitspraak van de Kamer en op die motie. Indien hij zal zeggen, wat ik vermoed, dat het kabinet zich erover zal beraden, wil ik hem vragen om de Kamer daarover volgende week te berichten.

Staatssecretaris **De Grave**: Misschien vindt de Kamer het niet erg dat ik mijn eigen antwoord geef namens het kabinet.

De situatie is lastig geworden door het feit dat er nu twee moties zijn aangenomen die op sommige punten tegenstrijdig zijn. Ik zal mij daarover, in overleg met het kabinet, moeten beraden en ik zal de Kamer informeren over wat er nu moet gebeuren.

De heer **Middel** (PvdA): Voorzitter! De staatssecretaris zegt dat de moties tegenstrijdig zijn, maar dat is niet waar. De motie-Poppe gaat verder dan de motie-Middel c.s. De motie-Poppe zou je ook als aanvullend kunnen beschouwen.

Staatssecretaris **De Grave**: Dat mag de interpretatie van de heer Middel zijn, maar dat is niet de interpretatie van het kabinet.

De heer **Wallage** (PvdA): Voorzitter! Mag ik de staatssecretaris erop wijzen dat bij moties de interpretatie van indieners geldt en niet de interpretatie van de regering.

Staatssecretaris **De Grave**: Voorzitter! Dat moge zo zijn, maar ik

heb deze interpretatie ook al gegeven tijdens het Kamerdebat. Ik heb toen omstandig uitgelegd dat hierdoor voor het kabinet in wetgevende zin grote complicaties dreigen. Die beoordeling heb ik vooraf gegeven en ik neem aan dat zelfs de heer Wallage het mij toestaat een mening te hebben over een motie die is aangenomen.

De **voorzitter**: Ik stel u voor het debat hierover niet te heropenen. Het is helder dat de indiener in feite bepaalt wat de strekking van de motie is en niet het kabinet. Ik stel voor, dat wij de reactie van het kabinet afwachten.

Daartoe wordt besloten.

Aan de orde zijn de **stemmingen** in verband met het wetsvoorstel **Wijziging van het Burgerlijk Wetboek, het Buitengewoon Besluit Arbeidsverhoudingen 1945 en van enige andere wetten (Flexibiliteit en zekerheid) (25263)**.

(Zie vergadering van 11 november 1997.)

De **voorzitter**: In de vergadering van 11 november zijn het gewijzigde amendement-Bakker/Van Nieuwenhoven (stuk nr. 36) en het gewijzigde amendement-Van Nieuwenhoven (stuk nr. 38) door de regering overgenomen.

Ik geef gelegenheid tot het afleggen van een stemverklaring vooraf.

□

De heer **Bakker** (D66): Mijnheer de voorzitter! De stemverklaring heeft betrekking op de motie-Van Nieuwenhoven op stuk nr. 37. De fractie van D66 is vóór de introductie van het hoger beroep in het ontslagrecht. Wat dat betreft wordt het tijd dat een einde wordt gemaakt aan de uitzondering die het arbeidsrecht, met name het ontslagrecht, op dit punt vormt. Voor de fractie van D66 ligt er echter een relatie met de preventieve ontslagtoets via de regionaal directeur arbeidsvoorziening. Wij betwijfelen de effectiviteit van de preventieve toets, gelet op de situatie op de arbeidsmarkt na vijftig jaar preventieve toets. Bovendien is mijn fractie